

ת"ד 4748/11/13 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו סלאח

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 4748-11-13 מדינת ישראל נ' אבו סלאח
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

נגד
אחמד אבו סלאח

הכרעת דין

במקרה דנן החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו.

בכתב האישום יוחסו לנאשם עבירות של נהיגה בלא רשיון נהיגה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בדרך הגורמת נזק, גרימת חבלה של ממש, עזיבת מקום תאונה, אי מסירת פרטים לאחר תאונה ואי הודעה למשטרה בדבר תאונה.

לפי עובדות כתב האישום נהג הנאשם בקטנוע ביום 24.6.13, וזאת למרות שמעולם לא קיבל רשיון נהיגה, פגע בהולך רגל בשם כ' ח', גרם לו לחבלות של ממש, ועזב את מקום התאונה מבלי למסור את פרטיו ומבלי להודיע למשטרה.

הנאשם כפר באשמה, טען כי לא נהג בקטנוע ולא היה מעורב כלל בתאונה. ראיות הצדדים נשמעו בפניי בדיונים שהתקיימו בתאריכים 13.1, 26.5 ו-12.7, מועד בו אף סיכמו ב"כ הצדדים טענותיהם.

מטעם המאשימה העידו **בוחן התנועה מר גדעון לוי**, אשר לא יכול היה לשפוך אור על נסיבות המקרה. מר לוי לא יצא למקום ביום האירוע ולא בדק את הקטנוע השייך לנאשם. למעשה הבוחן לא קבע כל מסקנה מקצועית, אלא התבסס על העדויות שהיו בפניו. אף **השוטר נסארלדין** לא תרם להבהרת המחלוקת, והוא העיד שהגיע למקום לאחר האירוע ואינו יודע דבר על הנסיבות.

מכאן כי כתב האישום כולו מתבסס למעשה על עדותו של הנפגע בתאונה, **מר כ' ח'**. מר ח' זיהה את הנאשם כמי שרכב על הקטנוע שפגע בו, אולם מעבר לכך לא יכול היה למסור פרטים נוספים של ממש. העד התקשה מאוד לומר

מאין נסע הקטנוע, היסס רבות בטרם הצביע על צד ימין כצד ממנו הגיע, וסתר עצמו באשר למרחק בו הבחין בקטנוע בפעם הראשונה.

אינני מתעלם מהעבודה כי העד הינו קטין, שהעיד בפני בעת שהוא בן 15.5 שנים ואשר היה צעיר בשנתיים במועד האירוע. עובדה זו יכולה להסביר את הססנותו וחוסר העקביות בגרסתו בפניי. מנגד, עובדה זו עשויה אף להביא לכך שיהיה נתון להשפעה בעת עדותו, שכן כפי שעלה מהחקירה הנגדית, בטרם הצביע על הנאשם כנהג שוחח עם בני משפחתו, אשר אף הזכירו לו את הדברים בטרם עדותו בפניי:

ש. נעזרת באחרים כדי לדבר מה אתה הולך לדבר היום בבית המשפט?

ת. כן. הזכירו לי. אמא שלי ואבא שלי.

ש. אמרו לך למה הם מזכירים לך להגיד בבית המשפט, מה המטרה?

ת. כן. הם אמרו לי איך לבוא ולדבר. כדי שלא אשכח.

העד סיפר כי לדעתו חושב לקבוע את זהות הנאשם כנהג בקטנוע בכדי להבטיח שיקבל פיצוי על פגיעתו בתאונה.

מעבר לעדות זו, לא הובאה עדות נוספת כלשהי מצד המאשימה, לא ברור האם נעשה ניסיון לאתר עדים או את הקטנוע המעורב, על אף שלדברי השוטר נסארלדין במקרה מסוג זה נמסרת ידיעה מיידית לניידות הסיוור ולרכז המודיעין. עוד ציין השוטר נסארלין בדוח שערך כי "לטענת הדוד של הנפגע רוכב הקטנוע מוכר לו בשם אחמד אבו סאלח". המאשימה הבהירה כי הדוד לא היה עד לאירוע ולא ברור על סמך מה אמר את הדברים לשוטר, ומכל מקום מובן כי הרישום בידי השוטר הינו עדות שמועה, שלא הובא לה כל ביסוס בפניי.

מנגד, עמד הנאשם באופן מוחלט על היעדר כל קשר לאירוע. הנאשם טען כי באותה עת לא שהה בבית מגוריו הקבוע עם אביו, אלא בבית אימו, התרכז בלימודיו ולא יצא מביתו כלל בשעות הערב בהן התרחש האירוע. התקשיתי לתת אמון מלא בעדותו של הנאשם, כמו גם בעדותה של אימו, אשר טענה כי הנאשם שהה במחיצתה מדי ערב באותה תקופה.

בין השאר הכחיש הנאשם כי נהג אי-פעם בקטנוע, וזאת על אף שקיים פסק דין בו הורשע בנהיגה כאמור.

עם זאת, ולמרות שכאמור לא התרשמתי לחיוב מעדויות אלה, אינני יכול לקבוע כי אלה הופרכו כליל.

לעדויות אלה הצטרפה עדות אביו של הנאשם, שלא נסתרה, אשר טען כי הקטנוע היה בכל זמן רלוונטי בחצרו:

"האופנוע הזה אני קניתי והוא אצלי בבית, אין אוויר בגלגלים, המפתח אצלי בג'יפ, אף אחד לא נוסע עליו. הבן שלי גר עם אמא שלו. זה מה שקרה. הקטנוע כל הזמן אצלי בחצר, סגור עם שער. (הבוחר) אמר שהקטנוע עבר תאונה, אמרתי שהוא יכול לראות את הקטנוע, לעשות בדיקה. הוא לא

עמוד 2

בא. אמר שיבוא".

סבורני כי כאשר מחד גיסא עומדת עדות יחידה בלבד של מתלונן קטין, אשר התרשמתי מעדותו כ"בעייתית" ומאידך גיסא קיימות שלוש עדויות, שגם אם אינני מקבל אותן במלואן, בוודאי לא הופרכו, נותר ספק של ממש המחייב זיכוי של הנאשם.

לאמור לעיל יש להוסיף קיומם של מחדלי חקירה. אי הגעת הבוחן למקום בזמן אמת (עקב מגבלות עומס העבודה הרב עליו), חקירת המעורבים לאחר זמן ניכר, אי בדיקת הקטנוע המעורב, והיעדר חקירה או קיום חקירה חלקית - שתוצאותיה לא הובאו בפניי - לאיתור עדים, על אף שהמקרה התרחש בשכונת מגורים, ועל אף שלכאורה מרישום השוטר דומה שהיו עדים לאירוע.

בסיכומי של כל האמור לעיל סבורני כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל עליה במשפט פלילי להוכיח את אשמת הנאשם מעל לספק הסביר ולפיכך הנאשם מזוכה מהאישומים.

מאחר והחלטתי לזכות את הנאשם, ניתן להמציא את ההחלטה לצדדים בדואר, והדיון שנקבע למסירת הכרעת הדין מבוטל.

ניתנה היום, י"ח אב תשע"ה, 03 אוגוסט 2015.